

Omistaja maksaa aina

Julkisravintoloitsija Sedu Koskinen tilitti tuntojaan suomalaisesta urheilubisneksestä torstain Iltalehdessä. Mies laski pumpanneensa Valkeakosken Hakaan parissa vuodessa 3,1 miljoonaa euroa. Siinä sivussa meni neljä asuntoa, ja lopputuloksena oli Hakan osakkeiden myynti yhdellä eurolla eli käytännössä ilmaiseksi. Tuntuu hyvin erikoiselta, että muissa liiketoiminnoissaan mukavasti menestynyt Koskinen tyri puolet omaisuudestaan jalkapallon parissa. Ei nimittäin tarvitse olla mikään taloustieteilijä, jos toteaa, ettei suomalaisessa jalkapallossa liiku raha suuren maailman malliin. Saati sitten, että jalkapalloseuran omistajana pystyisi tekemään rahaa. Sedun tarina kertookin sinnikkäästi kukkivasta idealismista, jonka taustalla on usko siihen, että Suomessa urheiluseura voi olla bisnes ja kannattava sijoituskohde. Totuus on kuitenkin kokonaan toisenlainen. Taloudellisia menestyviä urheiluseurayhtiöitä on ainoastaan muutama, eikä niidenkään osalta voida puhua mistään rahasammoista. Tässä suhteessa huikeaksi menestykseksi voidaan laskea, kun Oulun Kärpät Oy on pystynyt yhtä vuotta lukuun ottamatta jakamaan osinkoja omistajilleen.

Kärppienkin taloudellisella menestyksellä on kolikon toinen puolensa. Oulun talousalueella muut urheiluseurat jäävät yhteistyökumppaneiden rahavirroissa mopen osille, mistä yksi karu esimerkki on liigalisenssistään taisteleva AC Oulu. Täytyykin ihmetellä, että monilla oululaisilla yrittäjillä riittää edelleen uskoa jalkapallon tulevaisuuteen. Talouskurimus on tosin edennyt siihen vaiheeseen, että yhdeksi pelastajaksi toivotaan Oulun kaupunkia samaan tapaan kuin Valkeakoskella Hakan tapauksessa. Loppujen lopuksi paikallista jalkapalloa ollaan siis rahoittamassa veronmaksajien kukkarosta.

Palataanpa vielä hetkeksi Sedu Koskiseen. Hän tunnusti, että koko sopan suurin moka olivat epärealistisen kalliit ja pitkät pelaajasopimukset. Koskisen laskelmien mukaan Haka nieli kuukaudessa 100 000 euroa. Lisäksi Koskinen tunnusti, että Hakan nostamisesta uudelle tasolle tuli hänelle suorastaan pakkomielle. Nyt sitten maksetaan unelman romahtamisen jälkeistä krapulaa kipeimmän kautta.

Vaikka Koskisen futistarina on suorastaan tragikoominen, tarvitaan hänen kaltaisiaan urheilumesenaatteja, jotka pitävät pallon pyörimässä. Heidän kirkasotsaisuutensa ansiosta nuorille urheilijoille tarjoutuu tie parhaassa tapauksessa kansainväliseen ammattilaisuuteen saakka.

Tunnen itsekin monia pelaajia ja valmentajia, jotka tienaa huikeita tilejä maailman pelikentillä sen ansiosta, että he ovat päässeet jalostamaan ammattitaitoaan seurojen hienon ruohonjuuritason työn ansiosta. Sen sijaan en tunne yhtään suomalaisen urheiluseurayhtiön osakasta, joka voisi pullistella sijoituksensa tuotoilla. Sellaiset ovat meidän urheilubisneksemme yksinkertaiset lainalaisuudet.

Julkaistu Pohjolan Sanomissa 12.2.2011